

Ressam

– AuBaDe) · 20 Aralık 2025

Boşuna bu ısrarın güzellik inan ki boşuna
Kalemim bugün girmeli yabancı bir yolun yokuşuna
Doğanın o şaşmaz yasasına boyun eğerek
Senin o uçucu ruhunu çizmek gerek.

Evet, zihnindeki o cömert aydınlığı biliyorum,
İnsanlık acı çektikçe seninle ağlıyorum
Dostluğun sıcaklığıyla çarpan o saf yürek
Hayallerin ateşiyle harlanan o ruh
Bakışındaki hayat, zekadaki o keskin ok
Bunları anlatmaya benim kalemimin gücü yok
Belki daha asil bir el resmetmeli bu güzelliği
Ama kim çizebilir ki rüzgarla değişen bir deliliği.

Söğüt dalları gibisiniz; nereye eserse fırtına
Sırtınızı yaslıyorsunuz o anın rüzgarına
Bir felaket gelse, duramazsınız önünde asla
Değişirsiniz zamanın içindeki her yeni fasilla
Şimdi bir ovada neşe saçan bir şarkısın
Bir an sonra, nedenini bilmediğin bir hüzne yakınsın
Kubbelerde sana hayran olur bezekçi nakkaş
Hadi hayatın belirsiz dansıyla, biraz daha oynaş.

Benden övgü bekleme, ben bir renk ustasıyım
Gerçeğin değil, belki sadece masalların yasındayım
Bak, Ezop'un her şeyin konuştuğu o eski çağında
Bir sabah vakti, suların tam kıyısında
Güneşin ilk ışığıyla boyanan bir bulut vardı
Ufku kızıla boyar, gökyüzünü bir saray sanardı
Deniz, dev bir ayna gibi serilmişti altına
Bulut, hayran kalmıştı kendi ihtişamına.

Herkes kibirliydi o an, sadece güzeller değil
Ama bulutun güzelliği geçiciydi, bunu bil
Dünyanın en güzel sureti bile olsa o an

Silinip gidecekti vadesi dolduđu zaman
İşte o gün, meşhur ressam ressam geldi sahneye
Niyetliydi o eşsiz bulutu tuvale hapsetmeye.

Ressam fırçasını vurdu, renkler raks etmeye başladı
Sanki gökyüzünden bir parça yere inmişti, şaşırtıcıydı
Sanatın gücü her neyse sergileyeceğim
Seni tüm ihtişamınla sonsuzluğa dikeceğim
Ama gökyüzü durmaz ki! renkler akar gider
Altın hüzmeler solar, yerini karanlığa terk eder
Gökkuşağı bile kıskanırken bu bulutun halini
Hangi boya taklit edebilir doğanın dehasını.

Ressam bir çizgi çeker, bulut çoktan değişmiştir
Güneş biraz yükselmiş, renkler şekil değiştirmiştir
Turuncular mora döner, rüzgar tersten eser
Yeni bir kıvrım doğar, eski sureti keser
Ressamın kalbi kederle dolar, çabası nafiledir
Bulut yerinde durmaz, o bir gezgin, o bir hayeldir
Bir an ışıltılı parlar, bir an kararır solar
O daima değişkendir, her an başka bir kalıba dolar.

Tam rüzgar diner, bulut yeniden gülümser
Ressam umutla yeni bir tuvale yönelir, ter döker
Ama tam tamam dediği anda, fırtına kopar ovada
Ne ihtişam kalır bulutta, ne de huzur havada
O parıltılı etekler, yerini karanlık bir gölgeye bırakır
Buhar olup dağılır bulut, fırtınanın içinde kalır

Mustafa Yaman
18 kasım 2025